

Учи и тесъ събитѣя вети,
Испълнени съ небесна сласть,
Кога слазяли боговетѣ
При хубавицитѣ у насъ.

Ала пази се отъ въртона
Дѣ срѣдъ любовницитѣ трай.
Тасъ непрѣклонна Пенелопа,
За тѣхнитѣ молби не хай.

Тя, вѣрна, чака, ожидава,
Свой Одисея вѣвъ тегло
Кой може би се наслаждава
Въ прѣгрѣдкитѣ на Калипсо.

Безъ тая вѣрность упорита
Имала би по-блага честь :
Кат' тебе би била честита,
И като тебъ любезна днесъ.

Спи, въздишай и се смѣй.

I.

Когато почиваше ти
Вѣвъ сладки, блаженни мечти
И всичко на около спѣше
Освѣнь азъ и мойто сърдце,
И мѣсець приятно златеше
Богинското твое лице,
Тогасъ кат' прѣдъ идолъ изваянь
Азъ глѣдахъ на тебе обаянь
И, като навеждахъ глава
Да чуж джхѣтъ ти безгласенъ
Ахъ спи си, ти думяхъ едва,
Ахъ спи си, мой ангелъ, прѣкрасний!